

Daniel Kitabı - Yüz Altmış Altı nömrə

Peyğəmbərliyi Açımaq: Fransa İnqilabı, Putinin Rusiyası və Ukrayna Münaqişəsi

Jeff Pippenger
2024-03-29

1989-cu ildə son zamanın timsallaşdırılmasını, onuncu ayənin peyğəmbərlik tarixi vasitəsilə nəzərdən keçirməyə başlayarkən, yer vəhşisinin hər iki buynuzunun üçüncü nəslinin tarixinə geri qayıtmaq zəruridir. 1913-cü ildə yer vəhşisinin Respublikaçılıq buynuzu qlobalist bank sistemi ilə güzəşt nəslinə başladı, 1919-cu ildə isə həqiqi Protestantlıq buynuzu dönük Protestantlığın ilahiyyatçıları ilə, həmçinin öz təhsil sisteminin akkreditasiyasını dünyaya təslim edərkən Amerika Tibb Assosiasiyası ilə güzəşt nəslinə başladı. Hər iki buynuz dünya ilə elə bir güzəştli münasibətə başladı ki, bu da həmin andan etibarən onların müvafiq ismarıclarının istiqamətini dəyişdirəcəkdi.

Həmin tarixdə şimal padşahı üçün başlanğıc nöqtəsi müəyyən olundu, son günlərin cənub padşahı da dönüş nöqtəsinə çatdı. Fatima Möcüzəsi 13 oktyabr 1917-ci ildə Portuqaliyanın Fatima şəhərində baş verdi. Bu, üç gənc çoban uşağın — Lüsüya dos Santosun və onun əmioğlu və əmisiz qızı Fransisku və Jasinta Martonun şahid olduqları Məryəmə aid bir sıra zühurların kulminasiya nöqtəsi idi. Uşaqların verdiyi rəvayətlərə görə, Fatimanın Xanımı kimi tanınan Bakirə Məryəm 1917-ci ilin may ayından oktyabr ayına qədər hər ayın 13-cü günü onlara zühur etmişdir.

1917-ci il oktyabrın 13-də baş verən son zühur zamanı, uşaqların öncədən xəbər verdiyi kimi bir möcüzəyə şahid olmağı gözləyən on minlərlə insan Fatima yaxınlığındakı Cova da Iriada topladı. Şahidlərin dediyinə görə, günəş sanki rəngini dəyişir, fırlanır və göydə rəqs edirdi. Bu hadisə sonradan Günəş Möcüzəsi və ya Fatima Möcüzəsi kimi tanındı.

Fátima möcüzəsi katolik tarixində və təqva həyatında mühüm bir hadisədir və illər boyu geniş araşdırma, mübahisə və dini təfsirin mövzusu olmuşdur. Fátimada baş verən hadisələr Katolik Kilsəsi daxilində xalq dindarlığına, Məryəmə sədaqətə və apokaliptik mövzuların şərhinə uzunmüddətli təsir göstərmişdir.

Bolşevik İnqilabı Rusiyada 7 noyabr 1917-ci ildə baş verdi; həmin vaxt Vladimir Lenin və Bolşevik Partiyasının rəhbərlik etdiyi bolşevik qüvvələri Petroqradda (indiki Sankt-Peterburq) əsas hökumət binalarını və infrastruktur obyektlərini ələ keçirdilər. Bu hadisə 1917-ci il Rus İnqilabının kulminasiya nöqtəsi oldu; həmin inqilab ilin əvvəlində baş vermiş, Çar II Nikolayın taxtdan əl çəkməsinə və müvəqqəti hökumətin yaradılmasına gətirib çıxarmış Fevral İnqilabı ilə başlanmışdı.

İnqilab zamanı bolşeviklər müvəqqəti hökuməti uğurla devirdilər və Rusiya üzərində sovet nəzarətini bərqərar etdilər. Bolşeviklər sosialist dövlətinin yaradıldığını elan etdilər və sənayenin milliləşdirilməsi, torpağın yenidən bölüşdürülməsi və Rusiyanın Birinci Dünya müharibəsindən çıxarılması da daxil olmaqla, öz inqilabi proqramlarını həyata keçirməyə başladılar. Oktyabr İnqilabı son nəticədə Sovet İttifaqının yaranmasına gətirib çıxardı və Rusiya ilə dünya üçün dərin və genişmiqyaslı nəticələr doğurdu; o, XX əsr tarixinin gedişini formalaşdırdı.

İsa sonu başlanğıcla təsvir edir və axır günlərin şimal padşahını və cənub padşahını tam şəkildə görmək üçün onların başlanğıclarını anlamaq zəruridir. Daniel kitabının on birinci fəslində müəyyən edilən cənubun və şimalın hərfi padşahları belə müəyyən olunur: cənub padşahı Misirin hərfi ərazisi üzərində hökmranlıq edən qüvvədir, şimal padşahı isə Babil ilə əlaqəli hərfi coğrafi ərazi üzərində hökmranlıq edən qüvvədir.

Hərfi peyğəmbərlik xaç dövründə ruhani peyğəmbərliyə keçdi; o zaman qədim hərfi İsrail müasir ruhani İsrailə çevrilməkdə idi. Hərfi büt-pərəst Roma e. 67-ci ildən e. 70-ci ilədək üç il yarım hərfi müddət ərzində hərfi Yerusəlimi tapdaladı, ruhani papalıq Romanı isə üç il yarım ruhani müddət ərzində ruhani Yerusəlimi tapdaladı.

Ruhani Babil Vəhy kitabının on yeddinci fəslində yer üzünün padşahları ilə zinakarlıq edən fahişə kimi müəyyən edilir. Ruhani Misir isə Vəhy kitabının on birinci fəslində ateist Fransa kimi müəyyən edilir. Sonun vaxtında, 1798-ci ildə ölümcül yarasını almış və sonra sonun vaxtında, 1989-cu ildə ruhani cənub padşahının müasir təzahürünə qarşı cavab zərbəsi endirmiş ruhani şimal padşahının müasir təzahürləri hər ikisi Daniel 11-in qırxıncı ayəsində təmsil olunur. Hər iki gücün son günlərdəki təzahürlərində mənşəyi 1917–1918-ci illər zaman çərçivəsinə gedib çıxır ki, bu da yer canavarının hər iki buynuzu üçün güzəşt nəslilə eyni zaman çərçivəsidir. Sonluqları düzgün tətbiq etmək üçün bu başlanğıclar tanınmalıdır. Son günlərin şimal və cənub padşahlarının başlanğıcı hər ikisi Fransa İnqilabından başlayır.

“On altıncı əsrdə xalqın qarşısına açıq Müqəddəs Kitabı çıxaran Reformasiya Avropanın bütün ölkələrinə daxil olmağa can atmışdı. Bəzi xalqlar onu sevinc içində, Səmadan gələn bir elçi kimi qarşıladılar. Digər ölkələrdə isə papalıq onun daxil olmasının qarşısını böyük ölçüdə almağa müvəffəq oldu; və Müqəddəs Kitab biliyinin nuru, öz yüksəldici təsirləri ilə birlikdə, demək olar ki, tamamilə kənarda saxlandı. Bir ölkədə isə, hərçənd nur içəri daxil oldu, qaranlıq onu dərk etmədi. Əsrlər boyu həqiqətlə yalan hökmranlıq uğrunda mübarizə apardı. Nəhayət, şər qalib gəldi və Səməvi həqiqət qovulub kənara atıldı. ‘Məhkumluq da bundadır ki, nur dünyaya gəldi, amma insanlar nuru deyil, qaranlığı sevdilər.’ Yəhya 3:19. Xalq özünün seçdiyi yolun nəticələrini biçməyə buraxıldı. Onun lütf ənamını xor görmüş bir xalqın üzərindən Allahın Ruhunun cilovlayıcı təsiri götürüldü. Şərə tam yetkinliyə çatmağa izin verildi. Və bütün dünya nurun qəsdən rədd edilməsinin bəhrəsini gördü.”

Fransada uzun əsrlər boyu davam etdirilən Müqəddəs Kitaba qarşı müharibə, İnqilabın səhnələrində öz zirvəsinə çatdı. O dəhşətli partlayış, sadəcə olaraq, Romanın Müqəddəs Yazıları boğmasının qanuni nəticəsi idi. Bu, papalıq siyasətinin həyata keçməsinin dünyanın indiyədək şahid olduğu ən parlaq nümunəsini — Roma Kilsəsinin təliminin min ildən artıq bir müddət ərzində yönəldiyi nəticələrin bir təcəssümünü — təqdim edirdi.

“Müqəddəs Yazıların papal üstünlüyü dövründə sıxışdırılması peyğəmbərlər tərəfindən əvvəlcədən xəbər verilmişdi; və Vəhyçi həmçinin ‘günah adamı’nın hökmranlığından, xüsusilə Fransanın üzərinə gələcək dəhşətli nəticələrə də işarə edir.” The Great Controversy, 265, 266.

Fransız İnqilabı Müqəddəs Yazıların “papalıq hökmranlığı dövründə” sıxışdırılması nəticəsində meydana gəldi. Papalığın baş düşməninə çevriləcək ateizmin doğuluşu məhz papalığın özünün

vasitəsilə baş verdi. Fransız İnqilabı 1789-cu ildən 1799-cu ilə qədər davam etdi, lakin Fransada başlanmış ateist inqilabi ruh Avropa boyunca və ondan kənara yayılmaqda davam etdi. Fransadakı inqilabın başa çatmasından yüz on səkkiz il sonra Rusiyada Rus İnqilabı başlandı. Fransada başlanmış ateizm inqilabı Rusiyada sona çatdı və 1917-ci ildə Rusiya Misirin ateizmi ilə simvolizə olunan xalqın peyğəmbərlikdəki təmsilçisinə çevrildi. Cənub padşahı kimi təmsil olunan əjdaha gücü Fransadan Rusiyaya köçmüşdü.

Fransadakı inqilab siyasi və peyğəmbərlik baxımından Napoleon Bonapart tərəfindən təmsil olunurdu və bu mənada Napoleon, Misirin ateizminin meydana gətirdiyi bir inqilab nəticəsində qurulmuş bir millətin ilk rəhbərini təmsil edir. Napoleonun narsisizmi Putinin narsisizmi tərəfindən münasib surətdə təkrarlanır.

Napoleon təsvir və təbliğatın gücünü dərinlən dərk edirdi; keçmiş KQB zabiti olan Putin də belədir. KQB təbliğat üzrə ixtisaslaşmışdır. Napoleon portret sənətindən öz hakimiyyətini, qüdrətini və liderlik obrazını ictimaiyyətə təqdim etməyin bir vasitəsi kimi istifadə edirdi. O, dövrünün ən məşhur rəssamlarından bəzilərinə, o cümlədən Jacques-Louis David, Antoine-Jean Gros və Jean-Auguste-Dominique Ingresə və başqalarına portretlər sifariş etmişdi.

Bu portretlər Napoleonu müxtəlif pozalarda və mühitlərdə təsvir edirdi; bunlar rəsmi dövlət portretlərindən tutmuş daha qeyri-rəsmi səhnələrə qədər uzanırdı. Onlar təkcə Napoleonun özü üçün şəxsi xatirə əşyaları kimi xidmət etmirdi, həm də onun surətini və təsirini həm ölkə daxilində, həm də beynəlxalq miqyasda yaymaq üçün vasitə rolunu oynayır. Putin də özü üçün eyni işi görmüşdür; onun özünü İnternetdəki müasir təsir sahiblərindən hər hansı biri ilə rəqabət aparan mühitlərdə göstərən saysız-hesabsız şəkilləri vardır.

Fransız İnqilabının başlanğıcında kral, onun ailəsi və saray əhli devrildi və edam edildi. Rus İnqilabının başlanğıcında çar, onun ailəsi və saray əhli devrildi və edam edildi. Fransada başlanmış inqilab Rusiyada öz kulminasiya nöqtəsinə çatdı. Fransız İnqilabı Vəhy kitabının on birinci fəslinin peyğəmbərliyinin mövzudur və buna görə də Fransız İnqilabı peyğəmbərlik yozumunun qaydalarına tabedir. İsa hər zaman bir şeyin sonunu onun başlanğıcı ilə təsvir edir; buna görə də Rus İnqilabı Fransız İnqilabının sonudur.

Vladimir Putin Misirin ateizmi ilə meydana gətirilmiş bir inqilab nəticəsində qurulmuş bir millətin son rəhbərini təmsil edir. Rusiyanın ilk rəhbəri Vladimir Lenin idi. “Vladimir” adı slavyan mənşəlidir və iki ünsürdən ibarətdir: “vlad” və “mir”. “Vlad” slavyan “vladeti” kökündən törəmişdir və “hökm etmək” və ya hakimiyyət icra etmək mənasını verir. “Mir” “dünya” deməkdir. Birinci Vladimir (Lenin) sonuncu Vladimirin (Putin) tipidir; o da ateizm inqilabının ilk rəhbəri (Napoleon) tərəfindən tipləndirilir.

Napoleonun Altıncı Koalisiya müharibəsində məğlubiyyətindən və 1814-cü ilin aprelində Fontenblo Müqaviləsindən sonra o, Fransa taxt-tacından imtina etdi və Aralıq dənizindəki Elba adasına sürgün olundu. Ona ada üzərində suverenlik verildi və xeyli məhdudlaşdırılmış şəkildə olsa da, İmperator titulu saxlamağa icazə verildi. Napoleon Elbada təxminən on ay keçirdi və bu müddət ərzində Fransada yenidən hakimiyyətə qayıtmaq üçün planlar qurdu. Elbadan qaçışından və Yüz Gün ərzində Fransada hakimiyyətə qısa müddətli qayıdışından sonra Napoleon 1815-ci ilin

iyununda Vaterloo döyüşündə qəti şəkildə məğlub edildi. Bu məğlubiyyətdən sonra Müttəfiq dövlətlər, xüsusilə Böyük Britaniya, Napoleonun daha hər hansı bir qarışıqlıq törətməsinin qarşısını almaqda qətiyyətli idilər. Nəticə etibarilə, o, yenidən sürgün edildi, bu dəfə Cənubi Atlantikdə yerləşən ucqar Müqəddəs Yelena adasına. Napoleon həyatının qalan hissəsini Müqəddəs Yelenada sürgündə keçirdi və 1821-ci ildə orada vəfat etdi.

Putin köhnə qvardiya KQB-nin nümayəndəsidir. KQB 1954-cü ildən 1991-ci ildə ləğv edilənədək Sovet İttifaqının əsas təhlükəsizlik orqanı və kəşfiyyat agentliyi idi. O, həm ölkə daxilində, həm də beynəlxalq miqyasda daxili təhlükəsizliyə, əks-kəşfiyyata və kəşfiyyat məlumatlarının toplanmasına cavabdeh idi. KQB geniş casus şəbəkəsi, müşahidə əməliyyatları və Kommunist rejiminin əhali üzərində nəzarətini qoruyub saxlamaqdakı rolu ilə tanınırdı. Vladimir Putin Sovet İttifaqının əsas təhlükəsizlik və kəşfiyyat agentliyi olan KQB-nin (Dövlət Təhlükəsizlik Komitəsi) üzvü idi.

Putin 1975-ci ildə Leninqrad Dövlət Universitetini bitirdikdən sonra KQB-yə qoşuldu. Putin 1991-ci ildə Sovet İttifaqının süqutunadək KQB-də çalışdı; bundan sonra o, siyasətə daxil oldu və nəhayət 2000-ci ildə Rusiyanın Prezidenti oldu. Onun KQB-dəki keçmişi idarəetməyə və xarici siyasətə yanaşmasına mühüm təsir göstərmişdir. Napoleonun Elba adasında ilk sürgünü, 1991-ci ildən KQB fəlsəfəsinin geri döndüyü 2000-ci ilədək olan tarixi təmsil edir. Putin nəhayət, on üçdən on beşə qədər olan aylərdə təmsil olunduğu kimi, məğlub edildikdə, həmin ikinci məğlubiyyət (birincisi 1989-cu il olmaqla) Vaterloo və Napoleonun ikinci sürgünü ilə tipoloji olaraq göstərilir; o, orada öldü.

Napoleon 1798 və 1799-cu illərdə papalığa ölümçül yaranı vurdu. 1799-cu ildə Fransız İnqilabı Fransada başa çatdı, lakin 1917-ci ilə qədər o, Bolşevik İnqilabında Rusiyaya çatmışdı. 1917-ci ildə Portuqaliyada Fatima möcüzəsi baş verdi və guya Məryəm və Yusiflə əlaqə saxlayan üç uşağa üç gizli xəbər verildi. Bu üç xəbər o mənada gizli idi ki, onlar yalnız papanın, şimal padşahının, oxuması üçün nəzərdə tutulmuşdu. Həmin xəbərlər papaya, Katolik Kilsəsinin rəhbərləri ilə xüsusi bir toplantı çağırmağı və bir il əvvəl yenidən kommunist Rusiyasına çevrilmiş Rusiyanı bəkirə Məryəmə həsr etmək üçün xüsusi bir mərasim keçirməyi tapşırırdı.

Mesajlarda belə bir xəbərdarlıq vardı ki, əgər papa Rusiyanı Məryəmə həsr etmək əmri üzrə hərəkət etməkdən imtina etsə, dünya daha bir dünya müharibəsinə məruz qalacaqdı (birinci dünya müharibəsi möcüzədən sonrakı ay başa çatacaqdı). Fatima mesajları mühafizəkar katolik peyğəmbərlik yozumu üçün bir çərçivəyə çevrildi. Bu, Katolik kilsəsi daxilində papa II İohann Pavel və Birinci Vatikan Şurası ilə təmsil olunan mühafizəkar katolikliklə, hazırkı “woke-papa” və İkinci Vatikan Şurası ilə təmsil olunan liberal katoliklik arasında bir mübarizəni müəyyənləşdirirdi.

Fatima ismarıclarında “yaxşı papa” “ağ papa”, “pis papa” isə “qara papa” idi. Yaxşı papa, Papa II İohann Pavel, Fatima Məryəmini özünə yolgöstərən büt kimi qəbul edən mühafizəkar papa idi, pis papa isə ayıqçı papadır; o da guya bəkirə Məryəmdən gələn hər hansı ismarıcları rədd edir. Portuqaliyanın Fatima şəhərindəki ziyarətgaha baş çəkdiyiniz zaman, ərəziyə daxil olarkən giriş bir tərəfdə qara papanın, o biri tərəfdə isə ağ papanın iki nəhəng heykəli arasında yerləşdirilmişdir; bununla da Fatima peyğəmbərliklərində göstərilən daxili mübarizə təmsil olunur.

Fatimanın üç gizli xəbərinin digər ünsürü Katolisizmin (şimali padşahın) və ateizmin (cənub padşahının) müharibəsinə verdiyi vurğu idi. Katolisizmin və ateist Rusiyanın müharibəsinin, Katolisizmin böyük bir hissəsini istiqamətləndirən şeytani peyğəmbərliyin mövzusu olduğunu dərk etmədən, İkinci Dünya Müharibəsi zamanı Katolik kilsəsinin nasist Almaniyasına göstərdiyi dəstəyi anlamaq çətindir, hətta qeyri-mümkündür.

İkinci Dünya Müharibəsi zamanı 1941-ci il sentyabrın 8-dən 1944-cü il yanvarın 27-dək davam etmiş Leninqrad döyüşü tarixdə ən uzunmüddətli və ən amansız mühasirələrdən biri idi. 1942-ci il avqustun 23-dən 1943-cü il fevralın 2-dək baş vermiş Stalinqrad döyüşü isə çox vaxt İkinci Dünya Müharibəsinin ən qanlı və ən mühüm döyüşü hesab edilir. Bu döyüş hər iki tərəfdə son dərəcə böyük itkilərlə nəticələndi; ölənlər, yaralananlar və əsir düşmüş əsgərlər də daxil olmaqla, ümumi itkilərin 2 milyondan artıq olduğu təxmin edilir. Stalinqrad döyüşü həm də müharibədə dönüş nöqtəsi oldu, çünki bu, Alman Ordusu üzərində Sovetlərin həlledici qələbəsi ilə nəticələndi və Nasist Almaniyasının son məğlubiyyətinə gətirib çıxardı.

Nasist Almaniyasının Rusiyaya qarşı müharibəsinin, xüsusilə indicə qeyd edilən iki döyüşdə, mahiyyətini nəzərə almadan, Almaniyanın Katolik Kilsəsinin gizli müttəfiqi kimi rolunu anlamaq çətindir. Fatimə Məryəminin şeytani peyğəmbərliyindən qaynaqlanan katolisizmlə Rusiyanın, daha sonra isə Kommunist Sovet İttifaqının ateizmi arasında gedən ruhani müharibənin əsaslarını anlamadan, Katolisizmin İkinci Dünya Müharibəsindən sonra nasist müharibə cinayətkarlarını gizlicə gizlətməsinin və sonra onları dünyanın müxtəlif yerlərinə daşımalarının məntiqi gözdən qaçırılır. Nasistlər Rusiyaya qarşı mübarizədə katolisizmin vəkili ordusu idilər.

Məhz bu peyğəmbərlik məntiqi daxilində ateist Rusiyanın başçısı Putin, rəhbərlərinin nasist olduqları açıq şəkildə məlum olan Ukraynada bir müharibəyə cəlb olunmuşdur. İkinci Dünya Müharibəsindən etibarən və ondan sonrakı dövrdə Fatimanın ateizmə qarşı apardığı müharibənin quru qoşunları faşizm və nasizmdir. Əlbəttə, Ukrayna hökumətinin rəhbərləri barədə bu gerçəkliyin yaxşı sənədləşdirilmiş olmasına baxmayaraq, Hitlerin Reyx Xalq Maarifləndirməsi və Təbliğat Nazirliyinin müasir təzahürü (əsas axın media) bu faktları bacardıqları qədər ört-basdır etmişdir.

“Ukrayna” adı “sərhəd diyarı” və ya “kənar” mənasını verən slavyan mənşəli “ukraina” sözündən törəmişdir. Bu termin tarixən müasir Ukraynadan əvvəl mövcud olmuş orta əsr dövləti olan Kiyev Rusunun sərhəd bölgələrinə aid edilmişdir və Şərqi Avropa ilə Avrasiya arasında kəsişmə nöqtəsində yerləşir. Tarix boyu o, Bizans imperiyası, Osmanlı imperiyası, Rusiya imperiyası və başqaları da daxil olmaqla, müxtəlif mədəniyyətlər, sivilizasiyalar və imperiyalar arasında görüş nöqtəsi olmuşdur. Onun strateji mövqeyi onu mühüm mədəni, siyasi və hərbi qarşılıqlı təsirlərin yaşandığı sərhəd bölgəsinə çevirmişdir. Orta əsrlər dövründə Ukrayna, müasir Ukraynanın, Rusiyanın və Belarusun bəzi hissələrini əhatə edən qüdrətli dövlət olan Kiyev Rusunun sərhəd bölgəsi idi. Kiyev Rusu zaman keçdikcə genişləniş daraldıqca, onun sərhədləri tez-tez dəyişirdi və Ukrayna dövlətin periferiya hissəsində qalırdı.

1989-cu ildə Sovet İttifaqının süqutundan sonra, onuncu ayədə təmsil olunduğu kimi, on birinci və on ikinci ayələr cənub padşahının cavab zərbəsi endirdiyi və şimal padşahı üzərində qalib gəldiyi

bir döyüşü müəyyən edir. Həmin döyüş cənub padşahı ilə şimal padşahının hakimiyyət sahələrinin sərhədində yerləşən Rafiyada aparılmışdı.

e.ə. 217-ci ildə baş vermiş Rafia döyüşü adını döyüşün cərəyan etdiyi yerin yaxınlığındakı şəhərin adından alır. Rafia qədim Fələstinin sahilyanı bölgəsində, Misirin Ptolemeylər Krallığı ilə Selevkilər imperiyası arasındakı sərhədin yaxınlığında yerləşən bir şəhər idi. Döyüş zamanı Kral IV Ptolemey Filopatorun idarə etdiyi Misirin Ptolemeylər Krallığı ilə Kral III Antioxun idarə etdiyi Selevkilər imperiyası arasındakı sərhəd Rafia ətrafında yerləşirdi. Hər iki tərəf Levantdakı strateji ərazilər üzərində nəzarəti təsbit etməyə çalışdığından, döyüş bu sərhəd bölgəsinin yaxınlığında aparıldı.

Qədim Rafiya şəhəri müasir Rəfah şəhərinin yaxınlığında yerləşir. Rəfah Fələstin ərazilərinin bir hissəsi olan Qəzza zolağının cənubunda yerləşən bir şəhərdir. Ptolemey e.ə. 217-ci ildə Rafiyada qazandığı qələbədən sonra Yerusəlimdə, eləcə də Misirdə yəhudilərə qarşı təqiblərə başladı. Bu qələbə uzunömürlü olmadı və, belə demək mümkünsə, o, növbəti üç ayədə öz Vaterloosu ilə üzləşdi. On üçüncü ayədə əvvəlcə məğlub edilmiş şimal padşahı geri qayıdır və on beşinci ayəyə çatdıqda cənub padşahını darmadağın edir.

Ukraynada Putinin qələbəsindən təbliğat üzrə ixtisaslaşmış keçmiş KQB zabiti olan Putin, böyük ehtimalla, Ukrayna rəhbərliyinin nasist köklərini ifşa etmək, həmçinin iqtisadi tamah naminə həmin rejimi dəstəkləmiş Qərb dünyasındakı şəxsləri ifşa etmək üçün istifadə edəcək; şübhəsiz, o, qlobalistlərin istifadə etdiyi və Amerika Birləşmiş Ştatlarının vergi ödəyiciləri tərəfindən maliyyələşdirilmiş gizli qara məntəqələri və biolaboratoriyaları da ifşa edəcək.

Həmin vəhylər dünyanın qlobalistlərinin hazırkı təbliğat tezislərini, eləcə də Amerika Birləşmiş Ştatlarında Demokratların sözcülərini darmadağın edəcək. Putinin həmin qələbəsi, yeddidən olub səkkizinci Prezident olanın, on altıncı ayədən az əvvəl tarix səhnəsinə daxil olan peyğəmbərlikdəki despot kimi öz rolunu üzərinə götürməsi üçün mandat təmin edəcək; on altıncı ayə isə tezliklə gələcək Bazar qanunudur.

On üçüncü ayədə şimal padşahı öz ordusunu yenidən toplayır və on dördüncü ayədə bütpərəst Roma tarixə ilk dəfə daxil edilir, baxmayaraq ki, o hələ şimal padşahı deyildir. Orada o, “görməni təsbit edən” rəmz və özünü ucaldan, sonra isə süqut edən qüvvə kimi müəyyən edilir. Putinin Ukraynadakı müharibədə qələbəsindən sonra papalıq, on altıncı ayədəki bazar qanunundan azacıq əvvəl, dünya siyasətində özünü yüksəltməyə başlayacaq.

Fransız İnqilabı və onun Rus İnqilabı ilə əlaqəsi; Napoleon və Putin; Fatima möcüzəsi və onun üç sirri; Vatikanla Hitler arasındakı gizli ittifaq, Vatikanla Reagan arasındakı gizli ittifaq — bunların hamısı 11 sentyabr 2001-ci ildən Birləşmiş Ştatlarda bazar günü qanununadək davam edən, on birinci ayədən on beşinci ayəyədək olan tarixin içində kəşifən peyğəmbərlik “çarxları”dır. Onuncu ayəyə keçməzdən əvvəl bu peyğəmbərlik “çarxları”nın qısa bir xülasəsini vermək mühüm idi.

Aşağıdakı məqalə “NBC News”dan götürülmüşdür; bu, “Main Stream Media”nın ən tipik nümunələrindən biridir və “MSM” Hitlerin İkinci Dünya Müharibəsi dövründəki təbliğat məşinının müasir versiyasıdır. Məqalə, əlbəttə, anti-Putin, anti-Rusiya və Ukrayna tərəfdarıdır,

lakin məsələ bu deyil. Səməvi Padşahlığın vətəndaşları olaraq, Allahın xalqı şeytani bir işin heç bir tərəfini dəstəkləməməlidir, və hər cür müharibə şeytani bir işdir.

Bu məqalənin məqsədi, katoliklik (şimalı padşah) ilə ateizm (cənublu padşah) arasındakı peyğəmbərlik müharibəsinə və bu iki peyğəmbərlik gücünün müharibəsində nasizmin katolikliyin vəkil ordusu kimi istifadə olunmuş olması faktına (eynilə 1989-cu ildə Birləşmiş Ştatlardan istifadə edildiyi kimi) bələd olmayanlara bunu anlamaq imkanı verməkdir. Peyğəmbərlik tələbələri kifayət qədər dəlilə malik olmalıdırlar ki, İkinci Dünya müharibəsinin və Soyuq müharibənin tarixi fonunun Ukraynadakı indiki müharibədə təmsil olunduğunu, bunun da Danielin on birinci fəslinin on birinci və on ikinci ayələrini yerinə yetirdiyini görə bilsinlər.

“Peyğəmbərliyin birbaşa yerinə yetməsini göstərən tarixi hadisələr xalqın önünə qoyuldu və peyğəmbərliyin bu yerin tarixinin sonuna doğru aparən hadisələrin məcazi təsviri olduğu göründü.” Selected Messages, book 2, 102.

NBC News məqaləsi: “Putinin ‘denasifikasiya’ iddiası doğru olmasa da, Ukraynanın nasizm problemi gerçəkdir”

Rusiyanın Ukraynaya hücumunu əsaslandırmaq üçün Rusiya Prezidenti Vladimir Putinin uydurduğu çoxsaylı təhriflər arasında, bəlkə də ən qəribəsi onun bu addımın ölkəni və onun rəhbərliyini “nasizmdən təmizləmək” üçün atıldığına dair iddiasıdır. Qonşu dövlətin ərazisinə zirehli tanklar və qırıcı təyyarələrlə daxil olmasını əsaslandırarkən, Putin bəyan etmişdir ki, bu addım “zorakılığa və soyqırma məruz qalmış” insanları “qorumaq üçün” atılmışdır və Rusiyanın “Ukraynanın hərbsizləşdirilməsi və nasizmdən təmizlənməsi üçün səy göstərəcəyi” bildirilmişdir.

Putinin dağıdıcı əməlləri — o cümlədən yəhudi icmalarının viran qoyulması — onun hər kəsin rifahını təmin etməyin məqsədi olduğunu söylədikdə yalan danışdığını açıq şəkildə göstərir.

İlk baxışda Putinin bu böhtanı absurddur; xüsusən də ona görə ki, Ukrayna Prezidenti Volodimir Zelenski yəhudidir və ailəsinin bəzi üzvlərinin İkinci Dünya müharibəsi zamanı öldürüldüyünü bildirib. Həmçinin, Ukraynada son dövrlərdə kütləvi qətlərin və ya etnik təmizləmələrin baş verdiyini göstərən heç bir sübut yoxdur. Üstəlik, düşmənləri nasist adlandırmaq Rusiyada adi siyasi hiylədir; xüsusən də dezinformasiya kampaniyalarına üstünlük verən və işğal əsaslandırmaq üçün İkinci Dünya müharibəsindəki bir düşməne qarşı milli intiqam hisslərini qızıqdırmaq istəyən bir lider tərəfindən.

Lakin Putin təbliğatla məşğul olsa da, Ukraynanın həm keçmişdə, həm də indi real nasist problemi olduğu da həqiqətdir. Putinin dağıdıcı hərəkətləri — bunların sırasında yəhudi icmalarının viran edilməsi də var — onun məqsədinin hər hansı bir kəsin rifahını təmin etmək olduğunu söyləyərkən yalan danışdığını açıq şəkildə göstərir. Lakin sarı-göy bayrağı Kremlin qəddar təcavüzündən müdafiə etmək nə qədər mühüm olsa da, Ukraynanın antisemitizm tarixini və Hitlerin nasistləri ilə əməkdaşlığını, habelə son dövrlərdə bəzi çevrələrdə neo-nasist qruplaşmaların qəbul görməsini inkar etmək təhlükəli bir yanlışlıq olardı.

Nə üçün qaçan ukraynalılar haqqında bu qədər mərhəmətlə danışılır? Onlar ağdərilidirlər.

İkinci Dünya Müharibəsi ərəfəsində Ukrayna, Avropadakı ən böyük yəhudi icmalarından birinə ev sahibliyi edirdi; təxminlər 2,7 milyona qədər yüksəlir ki, bu da həmin ərazinin antisemitizm və poqromlarla zəngin uzun keçmişi nəzərə alındıqda diqqətəlayiq bir göstəricidir. Sonda onların yarısından çoxu həlak olacaqdı. Alman qoşunları 1941-ci ildə Kiyevə nəzarəti ələ keçirəndə, onlar “Heil Hitler” şüarları yazılmış pankartlarla qarşılandılar. Az sonra, təxminən 34.000 yəhudi — qaraçılar və digər “arzuolunmazlar”la birlikdə — guya yenidən məskunlaşdırılmaq bəhanəsi ilə toplanaraq şəhər kənarındakı sahələrə aparıldı və orada sonradan “güllələrlə törədilən Holokost” kimi tanınan qırğında qətlə yetirildi.

Babın Yar dərəsi iki il ərzində kütləvi məzarlıq kimi dolmaqda davam etdi. Orada qətlə yetirilənlərin sayı 100.000-ə qədər çatdığından, o, Auşvits və digər ölüm düşərgələrindən kənarda Holokostun ən böyük tək qətləli məkanlarından birinə çevrildi. Tədqiqatçılar həmin məkanda nasistlərin qətl əməllərinin yerinə yetirilməsində yerli sakinlərin oynadığı əsas rolunu qeyd etmişlər.

Bu gün Ukraynada sayı etibarilə 56.000 ilə 140.000 arasında yəhudi yaşayır; onlar babalarının və nənələrinin heç vaxt təsəvvür edə bilmədiyi azadlıqlardan və müdafiələrdən bəhrələnilirlər. Buraya ötən ay qəbul edilmiş və antisemit əməlləri cinayət hesab edən yenilənmiş qanun da daxildir. Təəssüf ki, həmin qanun, sinaqoqların və yəhudi memoriallarının svastikalarla murdarlanması da daxil olmaqla, fanatizmin açıq təzahürlərində nəzərəcərpacaq artımı, eləcə də Kiyevdə və digər şəhərlərdə Waffen SS-i tərənnüm edən vahiməli yürüşləri nəzərə alaraq qəbul edilmişdi.

Digər bir vahiməli inkişafda, Ukrayna son illərdə, irsi nasistlərin əlaltıları kimi danılmaz keçmişləri ilə ləkələnmiş ukraynalı millətçilərin şəərəfinə həddən artıq çox heykəl ucaltmışdır. The Forward qəzeti bu nifrətəlayiq şəxslərdən bəzilərini, o cümlədən Ukrayna Millətçiləri Təşkilatının (OUN) rəhbəri Stepan Banderanı sadalamışdır; onun ardıcılıqları SS və alman ordusu üçün yerli milis üzvləri kimi fəaliyyət göstərmişdilər. “Ukraynada bu nasist əməkdaşını tərənnüm edən bir neçə onlarla abidə və onlarla küçə adı vardır; bunlar o qədər çoxdur ki, bunun üçün Vikipediya iki ayrı səhifə tələb olunur,” deyərək The Forward yazmışdır.

Tez-tez ehtiram göstərilən başqa bir şəxs, ukraynalı azadlıq mübarizi kimi ucaldılan, lakin eyni zamanda Forward-un qeyd etdiyi kimi, “minlərlə yəhudinin və ... polyakın amansızcasına qətlə yetirilməsinə görə məsuliyyət daşıyan” qorxulu bir nasist köməkçi polis bölməsinin rəhbəri olmuş Roman Şuxeviçdir. OUN-un bir vaxtkı sədri Yaroslav Stetskonun şəərəfinə də heykəllər ucaldılmışdır; o yazmışdı: “Mən Ukraynada yəhudilərin məhv edilməsində israrlıyam.”

İfrat sağçı qruplar da son onillikdə siyasi çəkisini artırmışdır; bunların heç biri Svoboda-dan (əvvəllər Ukraynanın Sosial Milli Partiyası) daha vahiməli olmamışdır. Onun lideri ölkənin “Moskvalı-Yəhudi mafiyası” tərəfindən idarə olunduğunu iddia etmiş, müavini isə Ukrayna əsilli yəhudi aktrisa Mila Kunisi təhqiramiz antisemit ifadə ilə təsvir etmişdir. Foreign Policy-nin bildirdiyinə görə, Svoboda öz üzvlərindən bir neçəsini, o cümlədən Holokostu başşər tarixində “ışıqlı dövr” adlandıran bir nəfəri Ukrayna Parlamentinə göndərmişdir.

Eyni dərəcədə narahatedici olan budur ki, neo-nasistlər Ukraynanın artmaqda olan könüllü batalyonlarının bəzilərinin tərkib hissəsidir. Onlar 2014-cü ildə Putinin Krıma müdaxiləsindən sonra Ukraynanın şərqində Moskvanın dəstəklədiyi separatçılara qarşı ən ağır küçə döyüşlərinin bəzilərinə apararaq döyüşlərdə bərkimişlər. Onlardan biri Azov Batalyonudur; bu batalyon Ukraynanın milli məqsədinin ölkəni yəhudilərdən və digər aşağı irqlərdən təmizləmək olduğunu iddia edən, açıq şəkildə ağ irqin üstünlüyünü müdafiə edən bir şəxs tərəfindən təsis edilmişdir. 2018-ci ildə ABŞ Konqresi Ukraynaya göstərdiyi yardımın “Azov Batalyonuna silah, təlim və ya digər yardım göstərmək üçün” istifadə edilə bilməyəcəyini şərt kimi müəyyənləşdirdi. Buna baxmayaraq, Azov indi Ukrayna Milli Qvardiyasının rəsmi üzvüdür.

Şübhəsiz, bu narahatedici kontekstin heç biri son bir neçə həftə ərzində ukraynalıların başına gəlmiş müsibəti haqq qazandıra bilməz — və Putinin işğala başladığı zaman bunların hər hansı biri ilə hərəkətə gətirildiyi də inandırıcı görünmür. Həqiqətən, Putinin ucbatından Odessa, Xarkov və digər şərq şəhərlərində yaşayan yəhudilər son dərəcə ağır sıxıntı altındadırlar. Bir çoxları yerli sinaqoqlara və yəhudi mərkəzlərinə sığınmışkən, digərləri Ukraynanı tərk edərək xarici ölkələrə, o cümlədən Ukraynadakı bütün yəhudiləri ölkəni tərk etməyə çağırmış İsrailə qaçmışlar.

Mənim öz nənə-babalarım da təqibdən yaxa qurtarmaq üçün Qərbi Ukraynadan qaçmağa məcbur olmuşdular və bu dövrənin davam etdiyini görmək faciəvidir. Əgər ölkə xaos və üsyançılığa sürüklənersə, yəhudilər yenidən bəzi həmvətənlərinin təhdidi ilə üz-üzə qala bilərlər. Bu təhlükəni qəbul etməmək ona qarşı qorunmaq üçün çox az iş görüldüyü mənasına gəlir.

Lakin ölkənin bəzi ünsürləri tarixin ən iyrənc hərəkətlərindən biri ilə əlaqəyə girmiş olsa belə, bu dramda Ukraynanın yanında dayanmaq, heç bir şübhə olmadan, tutulmalı olan şəərəfli mövqedir. Hazırda Putin Ukrayna xalqına qarşı öz hücumunu yandırılıb-yaxılmış torpaq amansızlığı ilə hər gün daha da gücləndirdikcə, N-sözü həqiqətən kimin adına layiq görüldüyünü görməmək çətindir.

Allen Ripp, 5 mart 2022 – Mənbə

Bu araşdırmanı növbəti məqaləmizdə davam etdirəcəyik.

“Keçmişə xatırlaya bilməyənlər onu təkrarlamağa məhkumdurlar.” George Santayana.

“Allahın peyğəmbərlik tarixində keçmişdə yerinə yetiriləcəyini müəyyən etdiyi hər şey yerinə yetmişdir, və hələ qarşıda olan hər şey də öz sırası ilə baş verəcəkdir. Allahın peyğəmbəri Daniel öz yerində dayanır. Yəhya öz yerində dayanır. Vəhydə Yəhuda qəbiləsinin Şiri peyğəmbərlik öyrənənlərə Daniel kitabını açmışdır və beləliklə Daniel öz yerində dayanır. O, öz şahidliyini verir, yəni Rəbbin ona görmədə aşkar etdiyi o böyük və ciddi hadisələr barədə şahidliyini; biz isə onların yerinə yetməsinin lap astanasında durduğumuz üçün bunları bilməliyik.

“Tarixdə və peyğəmbərlikdə Allahın Kəlamı həqiqətlə yanlışlıq arasındakı uzunmüddətli münaqişəni təsvir edir. Bu münaqişə hələ də davam edir. Olmuş şeylər təkrar olunacaq. Köhnə

mübahisələr yenidən canlandırılacaq və yeni nəzəriyyələr durmadan meydana çıxacaq. Lakin inandıqları və peyğəmbərliyin yerinə yetməsində birinci, ikinci və üçüncü mələklərin xəbərlərinin elanında iştirak etmiş Allahın xalqı, harada dayandıqlarını bilirlər. Onların saf qızıldan daha qiymətli bir təcrübəsi vardır. Onlar qaya kimi möhkəm dayanmalı, öz etimadlarının başlanğıcını axıra qədər sarsılmaz saxlamalıdır. ” Selected Messages, kitab 2, 109.